

La Coral Canigó obrí el cicle de Cançó Nadalena

El propassat dimarts dia 23, la Coral Canigó ofería el seu ja tradicional "Concert de Nadal" enguany en el bell marc de l'església de la Mare de Déu del Carme a Vic.

Un concert que fugint un xic dels esquemes merament populars, tot i que no hi mancaren les clàssiques nades a la segona part de l'audició, tingué la grata sorpresa d'oferir al públic la vessant inicial d'unes obres de tot culte d'autors tan coneguts com Heinrich Schutz (1585-1672) un precursor de Bach autor prolífic d'obres d'inspiració religiosa i de Benjamí Britten (1913-1976), tal vegada el millor compositor anglès del present segle; autor d'obres corals, òperes, cançons i brillant pianista.

De la primera obra "Hodie Christus natus est" de Schutz, destacar l'equilibri tonal, harmonia i brillantesa en els acords. Peça simple sense gaire complicacions tècniques, però de gran bellesa; fou el pròleg adient i just per a un concert de Nadal.

L'obra d'estrena en aquesta ocasió és la que s'oferí en segon lloc: parlem de "A Ceremony of Carols" de B. Britten; una obra a mode d'oratori que parteix de textos literaris nadalencs antics; l'autor els musica amb el seu estil ben característic combinant en aquest cas, estils tan diferents com el gregorià passant per la polifonia harmònica, efectes dissonants i rit-

mes sincopats. L'obra que s'inicia amb un himne gregorià del propi autor, ofereix al llarg de diferents passatges moments que denoten: benvinguda, lloança, contemplació de l'Infant i cançó de bressol; continua amb una exaltació a la Verge, lluita del Crist contra el mal i refús de la criatura per part dels homes. Finalment després d'un

listes Roser Garrell (soprano), Carme Baulenas (mezzo) i la del tenor Jaume Barolet cantaire de la Canigó que actuà de solista amb molt bon mereixement. Una obra —la de Britten— inicialment pensada per a acompanyament d'arpa però que se substituï pel piano, interpretació de la qual en tingué cura el jove intèrpret Jordi Domènech,

La Coral Canigó

cant a la natura provident i l'acció de gràcies, l'obra s'acaba representant el serè gregorià de l'inici; contrast de mesura i simplicitat al costat de moments esclatants que s'havien pogut oir.

Destaquem el bon treball de direcció d'Enriqueta Anglada, expressivitat i conjuntació del cor i la magnífica interpretació de les so-

estudiant qualificat de l'Escola de Música de Vic que assolí un alt nivell interpretatiu.

Un concert que es va mantenir dins un tònica d'alta qualitat, curull de públic i agraït del tot pel to càlid i popular de la segona part en la qual els assistents s'unien al cor per entonar sengles nades.